

[Flemming Hansen]

rigtigt, at der foreslås et egentligt prisstop for takster og honorarer for at sikre den højest mulige grad af ligestilling med det øvrige erhvervsliv og med lønmodtagerne i det hele taget. Selv om der er tale om et prisstop, finder vi det tilfredsstillende, at man også har givet denne gruppe erhvervsudøvere mulighed for at dække visse omkostningsstigninger ind på linje med det øvrige erhvervsliv.

Lad mig til slut sige, at vi i det konservative folkeparti finder det positivt, at der i bemærkningerne til lovforslaget er anført, at man af hensyn til lovens begrænsede varighed vil varetage administrationen af loven inden for monopoltilsynets nuværende bevilningsramme. Det er i overensstemmelse med regeringens politik: at begrænse de offentlige udgifter.

Vi anbefaler lovforslaget og vil medvirke til hurtig udvalgsbehandling.

Svend Åge Petersen (KF):

Forbruget i Danmark er alt for stort. Alene i februar i år var underskuddet på betalingsbalancen på over 2 mia kr. Dette må ikke fortsætte, og derfor skal der nødvendigvis ske begrænsninger i forbruget. Regeringen foreslår, at der inden for realkreditens område ændres på to punkter, dels ved ejerskiftebelåningen, dels ved lån til vedligeholdelse, opretning og forbedring og ved om- og tilbygning af ejerboliger.

Fra det konservative folkepartis side er vi enige i, at det er nødvendigt at begrænse udstedelsen af obligationer. Ejerskiftebelåningen i realkreditinstitutter for ejerboliger androg i 1984 næsten 18 mia kr. Alene denne talstørrelse berettiger til, at der bremses lidt op.

I pressen har det været omtalt, at ejerskiftebelåningen skulle nedsættes fra 80 pct. til 40 pct. af den kontant omregnede handelspris. Hvis det virkelig havde været tilfældet, ville det have givet problemer ikke blot med hensyn til mobiliteten i det danske samfund, men også med hensyn til en uønsket vækst i det grå pantebrevsmarked. Men boligministerens forslag går netop ikke på en reduktion til 40 pct., der er derimod tale om en beskedent reduktion fra 80 pct., som blev vedtaget i 1982, til 70 pct. Hvis denne reduktion mod vor forventning skulle vise sig at have en negativ virkning f.eks. på mobiliteten i sam-

fundet, vil vi gerne fra det konservative folkepartis side sige, at vi ønsker at tage denne lånebegrænsning op til fornyet drøftelse.

Realkreditinstitutterne har i 1984 effektueret lån for næsten 9 mia kr. til om- og tilbygninger. En ikke uvæsentlig del af dette beløb er gået til et forøget privatforbrug. Det har nemlig i praksis ikke været muligt at begrænse lånemulighederne til kun at omfatte lån til om- og tilbygninger i ejerboligerne. I de sidste par år er der også blevet lånt ganske meget til det såkaldt sorte arbejde. Hvis nogen skulle være i tvivl, så er sort arbejde noget, som mange danskere, rigtig mange danskere, udfører for hinanden, og hvor der ikke udstedes en skriftlig kvittering for betalingen. Det vil med andre ord sige, at der heller ikke fremkommer hverken moms eller skattebetaling i forbindelse med arbejdets udførelse. Tro ikke, at det er en sjælden foreteelse. Efter 3 års praktiske erfaringer i den långivende branche vil jeg godt påstå, at sort arbejde udgør et sted mellem 20 og 30 pct. af det samlede arbejde i forbindelse med om- og tilbygninger. Derfor er vi overordentlig godt tilfredse med, at der ifølge lovforslaget fremover skal foreligge dokumentation i form af regninger fra momsregistrerede firmaer for det udførte arbejde, der ønskes belånt. Dette vil gøre det samfundsskadelige sorte arbejde langt mindre attraktivt.

Kreditforeningerne skal fremover kun give lån til om- og tilbygninger, når der er tale om beløb af størrelsesordenen over 30.000 kr. Denne minimumsgrænse gælder dog ikke for pensionister. Her er igen tale om en forbrugsbegrænsende foranstaltning, en meget nødvendig foranstaltning. Det kræver blot ikke særlig megen fantasi at forestille sig, at denne minimumsgrænse, der kun skal gælde for kreditforeningerne, kan undergraves af landets pengeinstitutter, ja, det kan vel egentlig med rette frygtes, at pengeinstitutterne vil sætte meget kraftigt ind på dette behagelige nye låneområde. Det bør pengeinstitutterne nok herfra advares imod at gøre.

Det konservative folkeparti ser nødvendigheden af, at det alt for store privatforbrug begrænses, og vi har ingen ønsker om at flytte belåningsmulighederne fra kreditforeningerne til pengeinstitutterne. Det løser jo ikke vores problemer.

Lovforslaget sikrer, at lånsøgere, der har handlet i tiltro til den hidtil gældende lov,